

Bemærkninger til forslaget

Efter VS' opfattelse bør alle atomraketter, ja, alle atomvåben, fjernes og destrueres.

Men i ganske særlig grad må det naturligvis kræves, at alle ukontrollable atomraketter, dvs. raketter, som er under mistanke for at kunne blive affyret ved en teknisk fejl eller som følge af mangelfulde kontrolprocedurer, der ikke sikrer mod fejlflyvninger, straks fjernes.

Hvis et krydsermissil opstillet i Vesttyskland affyres ved en teknisk fejltagelse eller på grund af fejl i kontrolproceduren, vil dette kunne få som konsekvens, at Sovjetunionen reagerer med affyring af atomraketter, og resultatet vil så være en altødelæggende atomkrig.

Især de nye raketter, som opstilles i Vesteuropa, udgør i denne sammenhæng en sikkerhedsrisiko. Disse raketter kan i løbet af fem-seks minutter nå Sovjetunionens kommandocentre, og denne korte varslingsstid gør, at Sovjetunionen vil træffe beslutninger om modsvar så hurtigt, at der reelt ikke er tid til politisk kontrol eller brug af »den varme linje«.

Beslutningen i en sådan situation vil altså blive overladt til datamaskinerne og en håndfuld officerer.

Og skulle et dansk Harpoonmissil placeret på et krigsskib i Østersøen finde på at gå af i retning mod Sovjetunionen, vil også dette kunne skabe en overordentlig kritisk situation.

Den vesttyske regering har ikke villet løbe denne risiko og har ifølge Ekstra Bladet den 24. januar 1984 afkoblet samtlige Harpoonmissiler på de vesttyske krigsskibe.

At muligheden for fejlflyvning ikke blot er teori, blev klart demonstreret med det løbske Harpoonmissil, der som følge af en teknisk fejl blev affyret fra fregatten »Peder Skram« den 6. september 1982.

En rapport fra det vesttyske admiralitet i Wilhelmshaven konkluderer ifølge Ekstra Bladet den 24. januar 1984, at årsagen til fejlflyvningen er en konstruktionsfejl i Harpoonraketten.

Ifølge Aarhus Stiftstidende den 29. januar 1984 har vesttyskerne 8 gange gennemført den –

ifølge forskrifterne *korrekte* – sikkerhedsprocedure, der blev anvendt, da »Peder Skram«s missil løb løbsk, og i alle 8 tilfælde ville der være sket en fejlflyvning, hvis ikke raketterne havde været afkoblet under kontrollen.

I beretningen afgivet af kommissionsdomstolen af 11. oktober 1982 vedrørende Harpoonmissilykken den 6. september 1982 afvises det, at der skulle være tale om en konstruktionsfejl, men kommissionsdomstolen erkender dog, at systemet har en »designmæssig svaghed«! Vesttyskerne siger det, som det er: en konstruktionsfejl.

Beretningen nævner i øvrigt, at der den 14. juli 1981 skete en fejlflyvning af et Harpoonmissil fra den amerikanske destroyer »Coontz«. Den amerikanske flåde hævdede i dette tilfælde, at der var tale om en betjeningsfejl.

Er der tilsvarende fejl i atomraketterne?

Hvad der er det allerværste ved denne sag, er det forhold, at alt tyder på, at de amerikanske krydsermissiler, som opstilles i Europa – dvs. atomvåbenbærende raketter – har samme konstruktionsfejl (ifølge Ekstra Bladets oplysninger den 4. februar 1984).

Og endnu værre: de militære myndigheder ønskede ikke fejlen placeret, hvor den hører hjemme, nemlig hos den store amerikanske militærkoncern McDonnell Douglas, der har ansvaret for konstruktionsfejlen.

I stedet forsøger man at skyde skylden på en officer.

Meget tyder nu på, at forsøget på at dække over fejlen er ved at være opgivet efter fremkomsten af det vesttyske admiralitets rapport. Den 3. februar 1984 oplyser Politiken, at forsvarsminister Hans Engell vil få undersøgt, om der kan rejses erstatningssag mod McDonnell Douglas i Harpoonsagen.

Meget tyder på, at man nu – i stedet for at dække over fejlen – forsøger at berolige offentligheden ved at bebude, at fejlene i raketterne vil blive rettet.